

Egyenlő esélyek

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 15. szám, 2022. április 14.

A favágónak a haja volt fekete, a szénégetőnek a képe, az üstfoldozónak meg a ruhája; ők hárman kiadtak egy teljes éjszakát. Fényes nappal volt, amikor elvesztették lábuk alól az utat - már amennyire a rengeteg nagy erdőben beszélhetünk *fényességről* -, és most már a vacsoracsillag is átlukasztotta az ég vásznát.

- Nyáron mindig megsaporodnak a csillagok - jegyezte meg a tagbaszakadt, púpos üstfoldozó, és beleköpött a kétoldalt felhalmozódott sötétségbe. - Isten tudja, lehet, téli álmat alszanak. - Mondta volna tovább is, ám a hasáb alakú, kérges arcú favágó, akit két gyereke várt otthon, meg az asszony, a szétázott papírdobozhoz hasonlító gunyhóban, megjegyezte, hogy ostoba ember az, aki ilyen körülmények között az elérhetetlen égi úttal bajlódik az eltűnt valóságos ösvény helyett.